

Sygnatura akt IV Ka 421/22

1.

2. WYROK

2.1. W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 września 2022 roku

3. Sąd Okręgowy w Świdnicy w IV Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

1. Przewodniczący:	1. SSO Waldemar Majka
1. Protokolant:	1. Marta Synowiec

przy udziale Eligiusza Wnuka Prokuratora Prokuratury Okręgowej,

po rozpoznaniu w dniu 30 czerwca 2022 roku i 16 września 2022 roku

4. sprawy T. S.

5. syna J. i A. z domu B.

6. urodzonego (...) w B.

7. oskarżonego z art. 180a kk

8. na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

9. od wyroku Sądu Rejonowego w Kłodzku

10. z dnia 31 sierpnia 2021 r. sygnatura akt II K 1345/20

I. zmienia zaskrzony wyrok w ten sposób, że:

1. uchyla orzeczenia ujęte w punktach II i III w jego dyspozycji,

2. w ramach czynu przypisanego w punkcie I dyspozycji oskarżonego T. S. uznaje za winnego, tego że w dniu 8 października 2020 roku w miejscowości S. w województwie (...), na drodze publicznej prowadził samochód osobowy marki V. (...) o numerze rejestracyjnym (...) nie mając do tego uprawnień, to jest wykroczenia z art. 94 § 1 kw i za to na podstawie tego przepisu wymierza mu karę grzywny w wysokości 500 (pięćset) złotych,

II. w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

III. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa zryczałtowane wydatki postępowania odwoławczego w kwocie 50 złotych i wymierza 50 złotych opłaty za to postępowanie.

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	IV Ka 421/22	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1		
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA			
1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji			
wyrok Sądu Rejonowego w Kłodzku z 31 sierpnia 2021 roku, sygnatura II K 1345/20, oskarżony T. S.			
1.2. Podmiot wnoszący apelację			
# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# oskarżyciel posiłkowy			
# oskarżyciel prywatny			
# obrońca			
# oskarżony albo skazany w sprawie			

o wydanie wyroku łącznego			
# inny			
1.3. Granice zaskarżenia			
1.1.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.1.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego		

	<p>w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu</p>	
#	<p>art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia</p>	
#	<p>art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia</p>	
#	<p>art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka</p>	
#	<p>art. 439 k.p.k.</p>	
#	<p>brak zarzutów</p>	
<p>1.4. Wnioski</p>		

#	uchylenie	#	zmiana	
2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy				
1.5. Ustalenie faktów				
1.1.3. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.	T. S.	czyn przypisany oskarżonemu , okres obowiązywania decyzji o cofnięciu uprawnień do kierowania pojazdami	akta postępowania administracyjnego Starosty Powiatowego w Ś.(...)	119-128
2.1.1.2.	T. S.	czyn przypisany oskarżonemu. Karalność oskarżonego i tryb wykonywania zakazu prowadzenia pojazdów	informacja z KRK	112
akta Sądu Rejonowego w Kłodzku VI K 83/17	34-50			
1.1.4. Fakty uznane za nieudowodnione				

Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.	T. S.			
1.6. Ocena dowodów				
1.1.5. Dowody będące podstawą ustalenia faktów				
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu		
	Omówiono w części 3.1 niniejszego uzasadnienia			
1.1.6. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)				
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu		
3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków				

Lp.	Zarzut			
3.1.	<p>błąd w ustaleniach faktycznych, który miał wpływ na treść zapadłego orzeczenia, polegający na przyjęciu, że Decyzja Starosty (...) z dnia 27 kwietnia 2017r. dotyczyła prawa jazdy nr (...) wydanego w Niemczech, co doprowadziło do uznania, że oskarżony dopuścił się zarzucanego mu czynu zabronionego,</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>		
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny				
Wbrew twierdzeniom apelującego oskarżony w dacie czynu niewątpliwie nie posiadał uprawnień do kierowania pojazdami na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i nie mógł w tym zakresie posługiwać się prawem jazdy wydanym w innym państwie. Jak stanowi art. 4 ust. 2 lit. b ustawy z dnia 5 stycznia 2011				

roku o kierujących pojazdami (Dz.U.2011.30.151 ze zmianami) dokumentem stwierdzającym posiadanie uprawnień do kierowania pojazdem jest wydane za granicą krajowe lub międzynarodowe prawo jazdy określone w Konwencji o ruchu drogowym, sporządzonej w Wiedniu dnia 8 listopada 1968 r. (Dz. U. z 1988 r. poz. 40 i 44) i taki też prawem jazdy wydanym w Niemczech oskarżony dysponował w dacie czynu.

Zgodnie zaś z art. 42 ust. 3 cytowanej Konwencji żadne z jej postanowień nie może być interpretowane jako zabraniające umawiającym się Stronom lub ich organom terenowym wprowadzenia zakazu kierowania pojazdem przez kierującego mającego krajowe lub międzynarodowe prawo jazdy, jeżeli jest oczywiste lub dowiedzione, że stan jego nie pozwala na

bezpieczne
kierowanie
pojazdem lub ze
uprawnienie do
kierowania zostało
cofnięte w państwie,
w którym znajduje
się jego stałe miejsce
zamieszkania.

Konsekwencją
orzeczenia wobec
oskarżonego zakazu
prowadzenia
pojazdów na okres
lat trzech
(orzeczenie z punktu
II wyroku Sądu
Rejonowego w
Kłodzku z 8
marca 2017 roku,
sygnatura VI K
83/17), pozostawało
nieodzyskanie przez
oskarżonego niejako
automatycznie
uprawnień do
kierowania
pojazdami po
wykonaniu
orzeczonego zakazu
i upływie okresu
cofnięcia uprawnień
na mocy cytowanej
decyzji
administracyjnej
(odwołującej się
do prawa jazdy
wydanego w Polsce,
co w aspekcie
skutków prawnych
orzeczonego zakazu
prowadzenia
pojazdów na czas
powyżej jednego
roku nie ma
znaczenia
prawnego),
ponieważ przepis
art.49 ust.1 pkt

3 lit.a cytowanej ustawy o kierujących pojazdami stanowi, iż w przypadku osoby w stosunku do której orzeczono zakaz prowadzenia pojazdów na czas powyżej jednego roku – dodatkowym warunkiem przywrócenia uprawnień do kierowania pojazdami jest uzyskanie pozytywnego wyniku egzaminu państwowego. Takiej też treści pouczenie sformułowane zostało przy doręczaniu oskarżonemu cytowanej decyzji z dnia 27 kwietnia 2017 roku (k.127-128). Nie znajduje zatem podstaw powoływanie się na błąd czy niewiedzę w tym zakresie u oskarżonego.

Zapis art.49 ustawy o kierujących pojazdami pozostaje w zgodzie z art.42 ust 3 cytowanej Konwencji Wiedeńskiej o ruchu drogowym. Doszło więc do dość kuriozalnej sytuacji, w której oskarżony dysponując w wydanym w Niemczech prawem

<p>jazdy (...) mógł realizować swoje uprawnienia do kierowania pojazdami w innych krajach będących stronami Konwencji, chyba że przepisy miejscowe stanowiły inaczej, natomiast ze względu na orzeczone w Polsce wobec oskarżonego zakaz prowadzenia pojazdów na czas dłuższy niż jeden rok, ani polskie ani też niemieckie prawo jazdy nie dawało oskarżonemu uprawnień do kierowania pojazdami bez spełnienia wymogów opisanych w art.49 ustawy o kierujących pojazdami. Kierując pojazdem mechanicznym po drodze publicznej w dniu 8 października 2020 roku oskarżony zatem wyczerpał znamiona wykroczenia z art.94§1 kw.</p>			
<p>Wniosek</p>			
<p>uniewinnienie oskarżonego od zarzucanego mu czynu</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za</p>			

zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.				
Brak podstaw do uniewinnienia oskarżonego bowiem jego czyn wyczerpał znamiona wykroczenia z art.94§1 kw.				
3.2.	obrazę przepisów prawa materialnego, a mianowicie art. 180a § 1 Kk poprzez uznanie, że przepis powyższy obejmuje swoją hipotezą również prowadzenie pojazdu mechanicznego, które miało miejsce po upływie okresu zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych określonego w decyzji Starosty Powiatu (...) z dnia 27 kwietnia 2017r. znak (...)	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny		
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny				
Trafnie skarżący przywołuje orzecznictwo dotyczące realizacji znamion przestępstwa z art.180a kk, a w tym wyrok Sądu				

Najwyższego z 20 listopada 2020 roku, sygnatura akt V KK 429/20, w którym wskazano, iż warunkiem ponoszenia odpowiedzialności za przestępstwo o znamionach opisanych w art. 180a k.k. jest istnienie w obiegu prawnym decyzji właściwego organu, pozbawiającej sprawcę uprawnień do kierowania pojazdami mechanicznymi. Decyzja, o której mowa w tym przepisie, może być również decyzją administracyjną. Nie ulega przy tym wątpliwości, że istnienie takiej decyzji stanowi jedno ze znamion przestępstwa z art. 180a k.k., a jej brak oznacza, że nie zostało wypełnione znamię przestępstwa. Istotne znaczenie ma przy tym fakt, że przestępstwo z art. 180a k.k. może popełnić tylko osoba, wobec której decyzja administracyjna zapadła i tylko w okresie, na jaki cofnięto tą decyzją uprawnienia do kierowania pojazdami

mechanicznymi.
Zarazem, w okresie
uwidocznionym w
decyzji o cofnięciu
uprawnień, osoba
wobec której
zapadło takie
rozstrzygnięcie nie
może ich odzyskać.
Przepis art. 180a
k.k. przewiduje
odpowiedzialność
karną za zachowanie
sprawcy, który
prowadzi pojazd
mechaniczny na
drodze publicznej, w
strefie zamieszkania
lub strefie ruchu,
nie stosując się do
decyzji właściwego
organu o cofnięciu
uprawnienia do
kierowania
pojazdami.
Warunkiem
odpowiedzialności
karnej jest zatem
nie tyle samo
zachowanie
polegające na
kierowaniu
pojazdem bez
posiadania
uprawnień (taki czyn
penalizowany jest
przez art. 94
§ 1 k.w.), ale
zachowanie takie
musi być powiązane
z niezastosowaniem
się do wydanej
uprzednio decyzji
administracyjnej o
cofnięciu
uprawnienia do
kierowania
pojazdami
mechanicznymi.
Przestępstwo z art.

180a k.k. może popełnić zatem tylko osoba, wobec której decyzja administracyjna zapadła i tylko w okresie, na jaki cofnięto tą decyzją uprawnienia do kierowania pojazdami mechanicznymi.

Zarazem, w okresie uwidocznionym w decyzji o cofnięciu uprawnień, osoba wobec której zapadło takie rozstrzygnięcie nie może ich odzyskać (podobnie też wypowiedział się Sąd Najwyższy w przywołanym w uzasadnieniu apelacji postanowieniu z 16 stycznia 2019 roku, sygnatura akt III KK 558/17).

Nie ulega wątpliwości, iż zgodnie z decyzją Starosty Powiatowego w Ś. z 27 kwietnia 2017 roku (...) (k.12) uprawnienia do kierowania pojazdami cofnięto oskarżonemu od 14 stycznia 2017 roku do 14 stycznia 2020 roku w wykonaniu orzeczenia z punktu II wyroku Sądu Rejonowego w Kłodzku z 8 marca 2017 roku

(sygnatura VI K 83/17), zaś czyn zarzucony oskarżonemu został popełniony 8 października 2020 roku, a zatem po upływie przyjętego w decyzji okresu. Tym samym nie sposób mówić o wyczerpaniu przez oskarżonego ustawowych znamion przestępstwa z art.180a kk. Nie oznacza to jednak, iż zachowanie oskarżonego nie pozostaje penalizowane, bowiem prowadzenie pojazdu mechanicznego po zakończeniu okresu wskazanego w decyzji o cofnięciu uprawnień do kierowania pojazdami mechanicznymi, ale bez ich odzyskania, nie jest niestosowaniem się do decyzji o ich cofnięciu, lecz jedynie prowadzeniem pojazdu bez posiadania uprawnień. Tym samym, zachowanie takie nie wyczerpuje znamion przestępstwa z art. 180a k.k., a stanowi jedynie wykroczenie z art. 94 § 1 k.w. (tak

też Sąd Najwyższy w wyroku z 14 kwietnia 2021 roku, sygnatura akt V KK 107/21).

W ramach niniejszego postępowania nie wychodząc poza ramy oskarżenia możliwym było przypisanie oskarżonemu popełnienia wykroczenia z art.94§1 kw, ponieważ zgodnie z art.400 kpk jeżeli po rozpoczęciu przewodu sądowego ujawni się, że czyn oskarżonego stanowi wykroczenie, sąd, nie przekazując sprawy właściwemu sądowi, rozpoznaje ją w tym samym składzie, stosując w dalszym jej toku przepisy Kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia. Oskarżony niewątpliwie kierował pojazdem mechanicznym po drodze publicznej nie mając do tego uprawnień, a odpowiednią reakcją za przypisane wykroczenie pozostawała grzywna, której wymiar uwzględnia również okoliczność, iż wyrok zaskarżony

został jedynie na korzyść oskarżonego, a doszło do redukcji znamion z przestępstwa i ukarania za wykroczenie.			
Wniosek			
uniewinnienie oskarżonego od zarzucanego mu czynu	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny		
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.			
Brak podstaw do uniewinnienia oskarżonego bowiem jego czyn wyczerpał znamiona wykroczenia z art.94§1 kw.			
4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU			
4.1.			
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności			
5. ROZSTRZYGNIĘCIE			

SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
1.7. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
5.1.1.	Przedmiot utrzymania w mocy
w części niezmienionej wyrok Sądu Rejonowego w Kłodzku z 31 sierpnia 2021 roku, sygnatura II K 1345/20, oskarżony T. S.	
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy	
1.8. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
5.2.1.	Przedmiot i zakres zmiany
3. uchylono orzeczenia ujęte w punktach II i III w jego dyspozycji, 4. w ramach czynu przypisanego w punkcie I dyspozycji oskarżonego T. S. uznano za winnego, tego że w dniu 8 października 2020 roku w miejscowości S. w województwie	

<p>(...), na drodze publicznej prowadził samochód osobowy marki V. (...) o numerze rejestracyjnym (...) nie mając do tego uprawnień, to jest wykroczenia z art. 94 § 1 kw i za to na podstawie tego przepisu wymierzono mu karę grzywny w wysokości 500 (pięćset) złotych,</p>			
<p>Zwięźle o powodach zmiany</p>			
<p>Czyn oskarżonego nie wypełnił znamion z art.180a kk, wypełnił jednak znamiona wykroczenia opisanego w art.94§1 kw</p>			
<p>1.9. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji</p>			
<p>1.1.7. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia</p>			
<p>5.3.1.1.1.</p>		<p># art. 439 k.p.k.</p>	
<p>Zwięźle o powodach uchylenia</p>			

5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwiężle o powodach uchylenia			
5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwiężle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia			
5.3.1.4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.	
Zwiężle o powodach uchylenia			
1.1.8. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania			
1.10. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku			
Punkt rozstrzygnięcia wyroku z	Przytoczyć okoliczności		

6. Koszty Procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
III	<p>Orzeczenie o kosztach postępowania uzasadnia przepis art.636§1 kpk w zw. z art.119 kpw i §3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 10 października 2001 roku w sprawie wysokości zryczałtowanych wydatków postępowania oraz wysokości opłaty za wniesienie wniosku o wznowienie postępowania w sprawach o wykroczenia (Dz.U. nr 118, poz. 1269). Wysokość opłaty w kwocie 50 złotych wynika natomiast z art. 3 ust. 1 w zw. z art.21 pkt.2 ustawy z dnia 23.06.1973r. o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. nr 49, poz. 223 ze zm.).</p>	
7. PODPIS		
SSO Waldemar Majka		
1.11. Granice zaskarżenia		

Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	obrońca oskarżonego		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	wyrok Sądu Rejonowego w Kłodzku z 31 sierpnia 2021 roku, sygnatura II K 1345/20, oskarżony T. S.		
0.1.1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.1.1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji		

	prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu		
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia		
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka		

#	art. 439 k.p.k.		
#	brak zarzutów		
0.1.1.4. Wnioski			
#	Uchylenie	#	Zmiana